

გ ა ნ ჩ ი ნ ე ბ ა
საქართველოს სახელით

საქმე № 2/ბ-851-17

28 მარტი 20-8 წელი
ქ.ქუთაისი

ქუთაისის სააპელაციო სასამართლო
სამოქალაქო საქმეთა პალატა

თავმჯდომარე (მომხსენებელი): ირმა პერანიძე
მოსამართლეები: სიმონ ჩხაიძე
ნანა კალანდაძე

სხდომის მდივანი - ეკატერინე ქორიძე

- აპელანტი(მოპასუხე)** - ა----- ე-----ე
- წარმომადგენელი** - ლ-----ი კ-----ძე, ბ--- წ-----ვილი
- აპელანტი(მოპასუხე)** - რ----- ე-----ე
- წარმომადგენელი** - მ----- ბ-----ე, ლ-----ი კ-----ძე
- აპელანტი(მოპასუხე)** - ბ--- ე-----ე,
- წარმომადგენელი** - ლ-----ი კ-----ძე
- აპელანტი(მოპასუხე)** - ა-- ქ-----ე, დ----- ქ-----ე
- წარმომადგენელი** - თ----- ე-----ე (კანონიერი წარმომადგენელი)
- ლ-----ი კ-----ძე
- მ--- ჭ-----ძე
- მოწინააღმდეგე** - გ----- ო-----ე, მ--- ჩ-----ძე
- მხარე(მოსარჩელე)**
- წარმომადგენელი**
- დავის საგანი** - ჩუქების ხელშეკრულების ბათილად ცნობა, მეუღლეთა საერთო ქონებაზე მესაკუთრედ ცნობა
- გასაჩივრებული** - ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 20-7
- გადაწყვეტილება** წლის 30 ივნისის გადაწყვეტილება

1. აპელანტის მოთხოვნა: გასაჩივრებული გადაწყვეტილების გაუქმება, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმა

2. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების დასკვნებზე მითითება

სარჩელის ფაქტობრივი საფუძვლები:

მოსარჩელის მითითებით, 2000 წლის 9 მარტს იქორწინა რ---- ე-----ესთან. ერთად ცხოვრებისას შეეძინათ შეეძინათ სამი შვილი.

ქორწინების პერიოდში, ერთობლივად შეიძინეს უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბ-----ი, წყ-----ს ხე-----ი N--, რომელიც 20-5 წლის 1--1- ივნისს მომხდარი სტიქიის შედეგად გა--დგურდა და მის სა--ცვლოდ 20-6 წლის მარტის თვეში გადასცეს საცხოვრებელი ბინა მდებარე ქ. თბ-----ი, ი. ჭ-----ის გ----- N---ში, სართული მე-6, ბინა N--, საკადასტრო კოდით 0----- --.

ბინის მიღების შემდგომ მათი ურთიერთობა დაიძაბა და 20-6 წლის ოქტომბერში განქორწინდნენ.

რ---- ე-----ემ ისარგებლა იმით, რომ ქონება მხოლოდ მის სახელზე იყო საჯარო რეესტრში აღრიცხული და მოჩვენებითად, ჩუქების ხელშეკრულების საფუძველზე გააჩუქა თავისი ოჯახის წევრებზე: დედაზე, შვილსა და დისშვილებზე.

საგულისხმოა, რომ ამ ხელშეკრულებების დადება მოხდა მას შემდეგ, როდესაც მ--- ჭ-----ძემ, პრეტენზია წაუყენა რ---- ე-----ეს და სადავო ქონებაზე ყადაღის დადების მოთხოვნით მიმართა თბ-----ის საქალაქო სასამართლოს.

მოჩვენებითად დადებული ხელშეკრულებების მიზანია, რ---- ე-----ემ წაართვას მას საკუთრება.

მოპასუხის პოზიცია:

მოპასუხე რ---- ე-----ემ სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში უძრავი ქონება-მიწის ნაკვეთი, სტიქიამდე შეიძინა მისმა მშობლებმა, თუმცა ქონება მის სახელზე დაარეგისტრირეს, რადგან მამამისი კ----- ე-----ე სტიქიის დროს დაიღუპა.

თბ-----ის მთავრობამ მათი ოჯახი ჩათვალა პირველი კატეგორიის დაზარალებულად. სწორედ ამის საფუძველზე გადასცეს საკუთრებაში ქ. თბ-----ში, ჭ-----ის გა-----ზე მდებარე ბინა ერთ ლარად.

ქონება, რომელიც სახელმწიფომ აჩუქა ეკუთვნის დედამისს და მისი სურვილის შესაბამისად მოახდინა მისი გაჩუქება.

მოპასუხე ა----- ე-----ემ სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში, 1-9 კვ.მ მიწის ნაკვეთი 5000 აშშ დოლარად შეიძინეს მან და მისმა მეუღლემ კ----- ე-----ემ. თანხის ნაწილი ყოფილი მესაკუთრისათვის მიცემული აქვს, ხოლო 2300 აშშ დოლარი დღემდე მისაცემია. ქონებაზე ნასყიდობის ხელშეკრულების გაფორმება, ზეპირი ხელშეკრულების საფუძველზე დაავალა შვილს, რ---- ე-----ეს, რომელმაც ქონება თავის სახელზე დაირეგისტრირა, ხოლო შემდგომში მისთვის უნდა გადაეფორმებინა.

20-5 წელს, სტიქიის შედეგად მისი მეუღლე დაიღუპა, ქონება კი გადგურდა. ამის გამო, თბ-----ის მთავრობამ მათი ოჯახი ჩათვალა პირველი კატეგორიის დაზარალებულად და გადასცა ქ. თბ-----ში, ჭ-----ის გა-----ზე მდებარე ბინა.

ჩუქების ხელშეკრულებები მის სურვილით დაიდო და ქონება მის შვილიშვილებს გადაეცათ. ეს გარიგებები არ არის მოჩვენებითი, რადგან ქონება მის საკუთრებას წარმოადგენს და არა რ---- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის თა--საკუთრებას.

მოპასუხეებმა, ბ--- ე-----ემ, ა-- და დ----- ქ-----ეებმა სარჩელი არ ცნეს.

გასაჩივრებული გადაწყვეტილების სარეზოლუციო ნაწილი

1. მ--- ჭ-----ძის (პ/ნ 5-----) სარჩელი დაკმაყოფილდეს.
2. ბათილად იქნას ცნობილი, რ---- ე-----ესა (პ/ნ 1-----) და ა----- ე-----ეს (პ/ნ-----), ა-- ქ-----ეს (პ/ნ 3-----), დ----- ქ-----ეს (პ/ნ 3-----49) შორის, 20-6 წლის 30 აგვისტოს დადებული უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულება ქ. თბ-----ში, ი. ჭ-----ის გა-----ზე N---ში მდებარე, სართული მე-6, N 0----- საკადასტრო კოდის მქონე N-- ბინაზე.
3. ბათილად იქნას ცნობილი, რ---- ე-----ესა (პ/ნ 1-----) და ბ--- ე-----ეს (პ/ნ 1-----) შორის, 20-6 წლის 28 სექტემბერს დადებული უძრავი ქონების ჩუქების ხელშეკრულება ქ. თბ-----ში, ი. ჭ-----ის გა-----ზე N---ში მდებარე, სართული მე-6, N 0----- საკადასტრო კოდის მქონე N-- ბინაზე.
4. ქ. თბ-----ში, ი. ჭ-----ის გა-----ზე N---ში (სართული მე-6, ბინა N--) მდებარე 0----- საკადასტრო კოდის მქონე უძრავი ქონების $\frac{1}{2}$ წილის მესაკუთრედ ცნობილ იქნას მოსარჩელე მ--- ჭ-----ძე (პ/ნ 5-----), ხოლო და--რჩენი $\frac{1}{2}$ წილი დარჩეს მოპასუხე რ---- ე-----ის (პ/ნ 1-----) საკუთრებაში.

5. მოპასუხეებს, რ--- ე-----ესა (პ/ნ 1-----) და ა----- ე-----ეს (პ/ნ-----), მ--- ჭ-----
--ძის (პ/ნ 5-----) სასარგებლოდ, სოლიდარულად დაეკისროთ ადვოკატის
მომსახურების თანხის, 500 (ხუთასი) ლარის ა--ზღაურება.
6. მოპასუხეებს რ--- ე-----ესა (პ/ნ 1-----) და ა----- ე-----ეს (პ/ნ-----),
სახელმწიფო ბიუჯეტის სასაგებლოდ, სოლიდარულად დაეკისროთ
სახელმწიფო ბაჟის 3000 (სამი ათასი) ლარის გადახდა, რომელიც ჩაირიცხოს
კოდზე 300-93150.
7. საქმეზე, სასამართლოს 20-7 წლის 6 მარტის განჩინებით გამოყენებული
უზრუნველყოფის ღონისძიება დარჩეს უცვლელი.

დასკვნები ფაქტობრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

პირველი ინსტანციის სასამართლომ დაადგინა შემდეგი ფაქტობრივი გარემოებები:

2.1. რ--- ე-----ე და მ--- ჭ-----ძე დაქორწინდნენ 2009 წლის 9 მარტს, ხოლო 20-6
წლის 27 სექტემბერს, სასამართლოს გადაწყვეტილებით განქორწინდნენ.

ქორწინების პერიოდში შეეძინათ სამი შვილი: 2000 წლის 27
ივნისს დაბადებული ბ--- ე-----ე, 2004 წლის 27 იანვარს დაბადებული ნ--- ე-----
---ე და 20-- წლის 18 მარტს დაბადებული ბ----- ე-----ე.

2.2. 2006 წლიდან რ--- ე-----ე და მ--- ჭ-----ძე, მათი სამი შვილი, ასევე
რ---ს დედა ა----- ე-----ე და რ---ს დისშვილები: დ----- და ა-- ქ-----ეები
ცხოვრობდნენ ერთად, ქ. თბ-----ში, ნაქირავებ ბინაში, ხოლო რ--- ე-----ე და მ---
ჭ-----ძე ფაქტობრივად დაშორდნენ 20-6 წლის ივლისში და მას შემდეგ
ერთად აღარ უცხოვრიათ.

2.3. მეუღლეთა თა--ცხოვრების პერიოდში, მ--- ჭ-----ძე ეწეოდა საოჯახო
საქმიანობას და უვლიდა სამ შვილს.

გარდა ამისა, მ--- ჭ-----ძე ორჯერ, 20-1 წელს და 20-4 წელს, შპს
„ინ -ვ----- გა--ყოფიერების ცენტრში“ ჩართული იყო სუროგაციის პროგრამაში
და როგორც სუროგატმა დედამ, ორივე შემთხვევაში შვა ცოცხალი ნაყოფი,
რის გამოც მიიღო შესაბამისი ა--ზღაურება.

2.4. რ--- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის ქორწინების პერიოდში, 20-5 წლის 20
აპრილს, 5000 აშშ დოლარად, რ--- ე-----ის მიერ შეძენილი იქნა ქ. თბ-----ში,
წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე უძრავი ქონება - მიწის ნაკვეთი, რომელიც საჯარო
რეესტრში, აღირიცხა მხოლოდ რ--- ე-----ის საკუთრებად.

აღნიშნული ქონება შეძენილი იქნა მეუღლეების, რ--- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის საერთო თანხებით და იგი შეძენის მომენტიდანვე წარმოადგენდა მეუღლეთა თა--საკუთრებას.

2.5. 20-5 წლის 1--1- ივნისს მომხდარი სტიქიის შედეგად, ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე, რ--- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის კუთვნილი უძრავი ქონება დაზიანდა, ფაქტობრივად გა--დგურდა, რის გამოც, რ--- ე-----ე ცნობილ იქნა პირველი კატეგორიის დაზარალებულ პირად და ქ. თბ-----ის მუნიციპალიტეტის მთავრობის 20-6 წლის 1- იანვრის N02.25.49 განკარგულებისა და ქ. თბ-----ის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს 20-6 წლის 29 იანვრის N11 განკარგულების საფუძველზე გაფორმებული „უძრავი ქონების პირდაპირი განკარგვის ფორმით პრივატიზების შესახებ“ ხელშეკრულებით, სიმბოლურ ფასად -1 ლარად საკუთრებაში გადაეცა ქ. თბ-----ის მუნიციპალიტეტის საკუთრებაში არსებული უძრავი ქონება, მდებარე ქ. თბ-----ი, ი--- ჭ-----ის გ----- N1-, მე-6 სართული, ბინა N--, ფართი 178.84 კვ.მ, ს/კ 0-----.

სა--ცვლოდ, რ--- ე-----ემ, ქ. თბ-----ის მუნიციპალიტეტს უსასყიდლოდ გადასცა საკუთრებაში, მის სახელზე რიცხული, ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე, სტიქიის შედეგად დაზიანებული/გა--დგურებული უძრავი ქონება - მიწის ნაკვეთი.

2.6. 20-6 წლის ივლისში, რ--- ე-----ესა და მ--- ჭ-----ძეს შორის არსებული კონფლიქტის შედეგად მეუღლეთა დაცილების შემდგომ, მათ შორის ურთიერთობის გარკვევის მიზნით, იმავე თვეში ნათესავების თანდასწრებით შეხვედრისას, რ--- ე-----ე დაემუქრა მ--- ჭ-----ძეს, რომ ოჯახის ქონებიდან ვერაფერს მიიღებდა.

2.7. 20-6 წლის 11 აგვისტოს, მ--- ჭ-----ძემ სარჩელის აღძვრამდე მისი უზრუნველყოფის თაობაზე განცხადებით მიმართა ქ. თბ-----ის საქალაქო სასამართლოს, სადაც უთითებდა, რომ დავას აპირებდა რ--- ე-----ესთან ქ. თბ-----ში, ი.ჭ-----ის გა-----ზე N---ში მდებარე, 0----- საკადასტრო კოდის მქონე, სართული მე-6, N-- ბინაზე თა--მესაკუთრედ ცნობის თაობაზე და სარჩელის უზრუნველყოფის მიზნით მოითხოვა, ამ ქონებაზე ყადაღის დადება.

სასამართლოს განჩინებით განცხადება არ დაკმაყოფილდა.

2.8. 20-6 წლის 30 აგვისტოს, რ--- ე-----ემ, ჩუქების ხელშეკრულებით, თავის

სახელზე რიცხული უძრავი ქონებიდან - ქ. თბ-----ში, ი. ჭ-----ის გა-----ზე N---
ში მდებარე, სართული მე-6, 0----- საკადასტრო კოდის მქონე N--
ბინის 170.84 კვ.მ-დან 33.3 კვ.მ. აჩუქა დედას ა----- ე-----ეს, 33.3 კვ.მ აჩუქა
დისშვილს, ა-- ქ-----ეს და 33.3 კვ.მ - დისშვილს, დ----- ქ-----ეს,
ხოლო თავად დარჩა 70.94 კვ.მ. ნაწილი.

20-6 წლის 28 სექტემბერს, რ---- ე-----ემ, ჩუქების ხელშეკრულებით,
თავისი დარჩენილი წილი 70.90 კვ.მ მთლიან--დ აჩუქა შვილს, ბ--- ე-----ეს

2.9. სასამართლომ მიიჩნია რომ ა----- ე-----ემ, ბ--- ანუქიძემ, ასევე ჩუქების
ხელშეკრულების დადებისას არასრულწლოვან ა-- ქ----- და მცირეწლოვან
დ----- ქ-----ის კანონიერმა წარმომადგენელმა - იგივე ა----- ე-----ემ, რ---- ე-----
-ესთან უძრავ ქონებაზე ჩუქების ხელშეკრულების დადებისას იცოდნენ,
რომ ბინა შეძენილი იყო მეუღლეთა, რ---- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის
ქორწინების პერიოდში და მათ მესაკუთრეს, გარდა რ---- ე-----ისა,
წარმომადგენდა მ--- ჭ-----ძეც.

მათთვის ასევე ცნობილი იყო მეუღლეთა შორის კონფლიქტის
არსებობის, მათი დაცილების და ქონებაზე დავის შესახებ.

მ--- ჭ-----ძემ რ---- ე-----ის მიერ ჩუქების ხელშეკრულებების
დადების თაობაზე არ იცოდა და მის გასხვისებაზე არც თანხმობა მიუცია რ----
ე-----ისათვის.

დასკვნები სამართლებრივ გარემოებებთან დაკავშირებით

2.1- დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი შეფასებისას,
სასამართლომ მიუთითა სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის მე-4, 1-2-ე, 1-3 -
ე, 1-5 -ე, სამოქალაქო კოდექსის მე-8, 52-ე, 56-ე, 183-ე, 185-ე, 311-ე, 311-ე, 312-
ე, 1158 -ე, 1159 -ე, 11-0 -ე, 11-1 -ე, 11-4 -ე, 11-8 -ე მუხლებზე და განმარტა:

საოჯახო კანონმდებლობით, მეუღლეთა საკუთრება იყოფა ორ
ნაწილად: ინდივიდუალურ, ანუ განცალკევებულ და საერთო თა--ზიარ
საკუთრებად.

თა--ზიარ ქონებად ჩაითვლება მეუღლეთა ერთად ცხოვრების
პერიოდში შეძენილი ყოველგვარი ქონება (უძრავი და მოძრავი), რომელიც
შეძენი--- (ან შექმნი---) ორივე მეუღლის ერთობლივი შრომითა და
სახსრებით, ასევე ის ქონება, რომელიც შეძენი--- ერთ-ერთი მეუღლის მიერ
იმ შემთხვევაშიც, თუ ერთ-ერთი მათგანი ეწეოდა საოჯახო საქმიანობას,
უვლიდა შვილებს ან სხვა საპატიო მიზეზის გამო არ ჰქონია დამოუკიდებელი
შემოსავალი.

საპატიო მიზეზი შეიძლება უკავშირდებოდეს, მხოლოდ პირის

სურვილის საწინააღმდეგოდ, მისი ჯანმრთელობის ან სხვა მიზეზის გამო, დამოუკიდებელი შემოსავლის მიუღებლობას.

ამ დროს მნიშვნელობა არა აქვს იმას, ქონება შეძენი--- ერთ-ერთი მათგანისა, თუ ორივე მეუღლის მიერ.

2.11. უძრავ ქონებაზე მეუღლეთა თა--საკუთრების წარმოშობის საფუძველია მეუღლეთა მიერ ამ ქონების შეძენა ქორწინების განმავლობაში.

ქორწინების განმავლობაში მეუღლეთა შორის შეძენილ ქონებაზე თა--საკუთრების რეჟიმის დაწესებით, კანონმდებელი ხელმძღვანელობს იმ ვარაუდით, რომ როგორც წესი, ასეთი ქონება იქმნება მეუღლეთა ერთობლივი სახსრებით, საოჯახო მეურნეობის ერთობლივი გაძლიერებითა და ერთობლივი შრომით.

მეუღლეთა ქორწინების განმავლობაში შეძენილ ქონებას (მეუღლეების საერთო ქონებას) მიეკუთვნება, როგორც შრომითი საქმიანობით მიღებული ორივე მეუღლის შემოსავალი, ასევე სამეწარმეო საქმიანობიდან მიღებული შემოსავლები და სხვა სახის შემოსავალი, რომლებსაც სპეციალური მიზნობრივი დანიშნულება არ აქვთ, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა ქონება, რომელიც შეძენი--- მეუღლეების მიერ ქორწინების განმავლობაში მიუხედავად იმისა, ვის სახელზეა იგი შეძენილი ან რომელი მეუღლის მიერ არის გადახდილი თანხა .

2.12. სამოქალაქო კოდექსის 11-4-ე მუხლის თა--ხმად, მეუღლეთა საერთო ქონება თითოეულის მოთხოვნით შეიძლება გაიყოს, როგორც ქორწინების განმავლობაში, ისე მისი შეწყვეტის შემდეგ.

2.1- ამავე კოდექსის 11-8-ე მუხლის თა--ხმად, იმ ქონების გაყოფისას, რომელიც მეუღლეთა თა--საკუთრებას წარმოადგენს, წილი თა--ბარია, თუ მათ შორის შეთანხმებით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2.1- განსახილველ შემთხვევაში, საქმეზე დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი ა--ლიზის საფუძველზე, სასამართლომ მიიჩნია, რომ სადავო ქონება - ქ. თბ---ში, ი.ჭ-----ის გა-----ზე N---ში მდებარე, სართული მე-6, 0----- საკადასტრო კოდის მქონე N--ბინა შეძენი--- რ--- ე-----ის მიერ, მეუღლეთა ქორწინებისა და თა--ცხოვრების პერიოდში და იგი შეძენის მომენტიდანვე წარმოადგენს მეუღლეთა, რ--- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის თა--საკუთრებას, თა--ბარი წილის უფლებით.

მოსარჩელის წილი აღნიშნული ქონებიდან შეადგენს $\frac{1}{2}$ -ს, ანუ ნახევარს.

2.15. გაზიარებული არ იქნა მოპასუხე მხარის, პოზიცია, რომ ზეპირი დავალების ხელშეკრულების საფუძველზე, ა----- ე-----ემ, რ---- ე-----ეს გადასცა ფული და დაავალა ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში შეეძინა მიწის ნაკვეთი და დაერეგისტრირებინა თავის სახელზე, ხოლო შემდგომში გადაეფორმებინა მისთვის, რის გამოც, უძრავი ქონების შემძენი არის თვითონ ა----- ე-----ე, მიწის ნაკვეთი წარმოადგენდა მის საკუთრებას და არა რ---- ე-----ისა და მისი მეუღლის მ--- ჭ-----ძის საკუთრებას და, რომ მიწის ნაკვეთის სა--ცვლოდ მიღებული სადაო ბინაც ეკუთვნის მას.

სასამართლო განმარტავს რომ სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლის თა--ხმად, უძრავი ნივთის შესაძენად აუცილებელია გარიგების წერილობითი ფორმით დადება და შემძენზე ამ გარიგებით განსაზღვრული საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში.

მოცემულ შემთხვევაში, საჯარო რეესტრის მონაცემებით დადგენი-----, რომ უძრავ ქონებაზე ს/კ 0-----, მდებარე ქ. თბ-----ი, წყ-----ს ხევი N---ში გარიგება- ნასყიდობის ხელშეკრულება დადო რ---- ე-----ემ, როგორც ქონების შემძენმა და მისი საკუთრება დარეგისტრირდა საჯარო რეესტრში.

შესაბამისად, უფლების რეგისტრაციის მომენტიდანვე ძალაში შევიდა რ. ე-----ის, როგორც შემძენის მიერ დადებული გარიგება- ნასყიდობა.

გარდა ამისა, დავალების ხელშეკრულების არსებობის დასადასტურებლად მოპასუხე მხარემ წარმოადგინა, მხოლოდ მოწმეთა ჩვენებები, ხოლო უძრავი ნივთის შეძენისათვის კანონით დადგენილი წესების სამართლებრივი ბუნებიდან გამომდინარე, უძრავი ნივთის შეძენასთან დაკავშირებით აუცილებელია წერილობითი გარიგებების არსებობა, რაც მოპასუხემ ვერ წარმოადგინა.

შესაბამისად, მოპასუხე მხარემ სათა--დო მტკიცებულებებით ვერ შეძლო მტკიცების ტვირთის რეალიზება და ვერ დაამტკიცა მის მიერ მითითებული სადაო ფაქტობრივი გარემოება.

ზემოთაღნიშნული სამართლებრივი ნორმებისა და საქმის მასალების ურთიერთშეჯერებით, სასამართლომ დადგენილად ჩათვალა, რომ 0----- საკადასტრო კოდის მქონე უძრავი ნივთის შემძენია რ---- ე----- ე.

2.1- სამოქალაქო კოდექსის 1159-ე მუხლის თა--ხმად, თა--საკუთრებაში არსებულ ქონებაზე მეუღლეებს აქვთ თა--ბარი უფლებები. ამ ქონების

ფლობა, სარგებლობა და განკარგვა ხორციელდება მეუღლეთა ურთიერთშეთანხმებით.

2.17. ამავე კოდექსის 11-0-ე მუხლის თა--ხმად, იმ ქონების განკარგვა, რომელიც მეუღლეთა თა--საკუთრებაშია, ხდება მეუღლეთა შეთანხმებით, მიუხედავად იმისა, თუ რომელი მეუღლე განკარგავს ამ ქონებას; მეუღლეთა თა--საკუთრებაში არსებული ქონების განკარგვასთან დაკავშირებით ერთის მიერ დადებული გარიგება ვერ იქნება ბათილად ცნობილი მეორის მოთხოვნით იმ საფუძველზე, რომ: ა) მან არ იცოდა გარიგების შესახებ; ბ) ის არ ეთანხმებოდა გარიგებას.

ამდენად, მეუღლეთა ქონების განკარგვისათვის დადგენი--- მეორე მეუღლის თანხმობის აუცილებლობა და ამგვარი შეთანხმების არარსებობის პირობებში, ერთ- ერთი მეუღლის მიერ ქონების განკარგვა წარმოადგენს კანონის დარღვევით დადებულ გარიგებას და ბათი---.

2.18. მხარეთა შორის დავის დაწყების შემდგომ, 20-6 წლის 30 აგვისტოს და 28 აგვისტოს რ--- ე-----ის მიერ ჩუქების ხელშეკრულების დადებისას, დასაჩუქრებულებმა იცოდნენ, რომ ბინა შეძენილი იყო მეუღლეთა, რ--- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის ქორწინების პერიოდში და მათ მესაკუთრეს, გარდა რ--- ე-----ისა წარმოადგენდა მ--- ჭ-----ძეც.

მათთვის ასევე ცნობილი იყო მეუღლეთა შორის კონფლიქტის არსებობის, მათი დაცილების და ქონებაზე დავის შესახებ.

ამდენად, სასამართლომ მიიჩნია, რომ სადავო ჩუქების ხელშეკრულებები დადებულია კანონით დადგენილი წესის დარღვევით - თა-- მესაკუთრის, მ--- ჭ-----ძის თანხმობის გარეშე, ამასთან, მოსაჩვენებლად, ფიქტიურად, მოპასუხის ქონებრივი პასუხისმგებლობისაგან თავის არიდების მიზნით და არსებობს მ--- ჭ-----ძის კუთვნილ წილზე მათი ბათილობის ფაქტობრივ-სამართლებრივი საფუძველი.

შესაბამისად, ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი, რ--- ე-----ესა და ა-- ქ-----ეს, ა----- ე-----ეს და დ----- ე-----ეს შორის 20-6 წლის 30 აგვისტოს ქ. თბ---ში, ი. ჭ-----ის გა-----ზე N---ში მდებარე, 0----- საკადასტრო კოდის მქონე მე-6 სართულზე, N-- ბინის წილის ჩუქების თაობაზე გაფორმებული ხელშეკრულება.

ბათილად უნდა იქნეს ცნობილი, რ--- ე-----ესა და ბ--- ე-----ეს შორის, 20-6 წლის 28 სექტემბერს, ქ. თბ---ში, ი. ჭ-----ის გა-----ზე N---ში მდებარე, მე-6 სართულზე, 0----- საკადასტრო კოდის მქონე N-- ბინის წილის ჩუქების თაობაზე გაფორმებული ხელშეკრულება.

აღნიშნული უძრავი ნივთის 1/2 წილის მესაკუთრედ ცნობილ უნდა იქნეს მ--- ჭ-----ძე და მისი საკუთრების უფლება უნდა აღირიცხოს საჯარო რეესტრში, ხოლო უძრავი ქონების და--რჩენი - 1/2 წილი უნდა დარჩეს რ---- ე--- ---ის საკუთრებაში.

3. სააპელაციო საჩივრის საფუძვლები

ფაქტობრივი და სამართლებრივი საფუძვლები

3.1. სასამართლომ არასწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოება იმის თაობაზე, რომ თითქოს ი---- ჭ-----ის გამზ. №---ში მე-6 სართულზე მდებარე, 170,84 კვმ ფართის 0-1----- საკადასტრო კოდის №1- ბინა, თითქოს იყო მეუღლეთა თა--საკუთრება და არ გაითვალისწინა ის გარემოება, რომ „უძრავი ქონების პირდაპირი განკარგვის ფორმით პრივატიზების შესახებ“ ხელშეკრულების საფუძველზე, სიმბოლურ ფასად 0- ლარად მიეცა რ. ე-----ის მთელ ოჯახს, რომელიც შედგებოდა 09 სულისაგან.

შესაბამისად, არ შეიძლებოდა იგი მიჩნეული ყოფილიყო, როგორც მეუღლეთა თა--საკუთრება და მოსარჩელეს მისცემოდა ამ ქონების ნახევარი.

თუკი სასამართლო ასეთს მაინც დადასტურებულად თვლიდა, მოსარჩელისათვის უნდა გამოეყო, მეუღლეთა მიერ ერთად შეძენილი ქ. თბ----- ში, წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე მიწის ნაკვეთის- უძრავი ქონების ღირებულების- 5000 აშშ დოლარის ნახევარი - 2500 აშშ დოლარი ფულადი სახით, ან ქ. თბ-----ის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს განკარგულების საფუძველზე პრივატიზების წესით, გადაცემული უძრავი ქონებიდან 1/9 წილი.

3.2. პრივატიზების ხელშეკრულებით, სადაო ქონების მესაკუთრეს წარმოადგენს მხოლოდ რ---- ე-----ე და მისი საკუთრების უფლება დღესაც არ არის გაუქმებული.

თუ მოსარჩელე სადაოდ ხდიდა აღნიშნულს, მაშინ უნდა მოეთხოვა პრივატიზების ხელშეკრულების ბათილად ცნობა, ან მასში ცვლილებების შეტა--, რაც არ მოეთხოვია.

3.3. სასამართლომ არასწორად გამოიყენა სკ-ის 1158-ე მუხლი, რადგან მეუღლეთა მიერ ქორწინების განმავლობაში შეძენილი ქონება წარმოადგენს მათ საერთო ქონებას იმ შემთხვევაში, თუ ის შეძენი---- ორივე მეუღლის ერთობლივი შრომითა და სახსრებით.

უძრავი ქონება, რომლის 1/2 წილის მესაკუთრედ სასამართლომ ცნო მოსარჩელე, არ წარმოადგენს მეუღლეთა თა--საკუთრებას.

რ.ე-----ეს, სადაო ქონება, როგორც ცნობი--- სახელმწიფოსაგან გადაეცა პრივატიზების წესით და გადაეცა საკუთრების მოწმობა, მაგრამ ფაქტობრივად აღნიშნული ქონება საკუთრებაში გადაეცა არა მარტო რ.ე-----ეს, არამედ მისი ოჯახის 09 წევრს თა--ბარ წილად.

შესაბამისად, მოცემულ შემთხვევაში, სამართლებრივად ქონებაზე საკუთრების უფლება მოპოვებული აქვს მოპასუხეებსაც მათ შორის არასრულწლოვან ნ--- და ბ----- ე-----ებს, რომლებიც მხარეებად არ იქნენ საქმეში ჩართული.

4. გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების დასაბუთება

4.1. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 377-ე მუხლის 1-ლი და მე-2 ნაწილის შესაბამისად, სააპელაციო სასამართლო ამოწმებს გადაწყვეტილებას სააპელაციო საჩივრის ფარგლებში ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით. სამართლებრივი თვალსაზრისით შემოწმებისას, სასამართლო ხელმძღვანელობს 393-ე და 394-ე მუხლების მოთხოვნებით.

4.2. ამავე კოდექსის 382-ე მუხლის მე-2 ნაწილისა და 390-ე მუხლის მე-3 ნაწილის “გ” ქვეპუნქტის თა--ხმად, სააპელაციო სასამართლოს შეუძლია გაიზიაროს პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა გამოკვლევის შედეგები მთლიან--დ ან ნაწილობრივ და თუკი ეთანხმება პირველი ინსტანციის სასამართლოს შეფასებებს და დასკვნებს საქმის ფაქტობრივ ან/და სამართლებრივ საკითხებთან დაკავშირებით, მაშინ დასაბუთება იცვლება მათზე მითითებით.

მოცემულ შემთხვევაში, პალატა მიიჩნევს, რომ არ არსებობს მ--- ჭ----- --ძის სარჩელის დაკმაყოფილების თაობაზე, ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 20-7 წლის 30 ივნისის გადაწყვეტილების გაუქმებისა და ახალი გადაწყვეტილების მიღებით, სარჩელის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმის სამართლებრივი საფუძვლები.

ფაქტობრივი და სამართლებრივი დასაბუთება

4.3. პალატა იზიარებს ამ გადაწყვეტილების 2.1.-2.9 პუნქტებში მითითებულ, პირველი ინსტანციის სასამართლოს მიერ დადგენილ ფაქტობრივ

გარემოებებს, 2.1-.-2.18 პუნქტებში მითითებულ სამართლებრივ შეფასებებს და მიაჩნია, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 1-5-ე მუხლის შესაბამისად, საქმეში არსებული მტკიცებულებების ა--ლიზის შედეგად, სწორად დაადგინა დავის საგანთან მიმართებაში არსებითი ფაქტობრივი გარემოებები, ასევე, დავის გადაწყვეტისას სწორად გამოიყენა და განმარტა სამართლის ნორმები- სამოქალაქო კოდექსის მე-8, 52-ე, 56-ე, 183-ე, 185-ე, 311-ე, 311-ე, 312-ე, 1158 -ე, 1159 -ე, 11-0 -ე, 11-1 -ე, 11-4 -, 11-8 -ე მუხლები და აპელანტის მოთხოვნასთან დაკავშირებით დამატებით განმარტავს:

4.4. განსახილველ შემთხვევაში, მხარეთა შორის ურთიერთობა საოჯახო სამართლებრივი, ასევე კანონისმიერი ვალდებულებითი ურთიერთობიდან გამომდინარეობს.

აპელანტთა შედავება ძირითადად აგებულია სასამართლოს მიერ მტკიცებულებათა შეფასების არამართებულობაზე, ფაქტების არასწორად დადგენაზე.

მხარეს მიაჩნია, რომ სასამართლომ არასწორად დაადგინა, რომ სადაო ქონება მეუღლეთა, რ---- ე-----ისა და მ--- ჭ-----ძის თა--საკუთრებას წარმოადგენდა და, რომ მისი განკარგვა განხორციელდა უფლებამოსილი პირის, თა--მესაკუთრის თანხმობის გარეშე.

4.5. მოცემული დავის სწორად გადაწყვეტისას და აპელანტთა პრეტენზიის მართებულობის შესამოწმებლად, მნიშვნელოვანია გაირკვეს შემდეგი საკითხები:

- 1) არსებობდა თუ არა ა----- ე-----ესა და რ---- ე-----ეს შორის, ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N 4--ში მდებარე მიწის ნაკვეთის შეძენაზე დავალების ხელშეკრულება;
- 2) ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე მიწის ნაკვეთზე გააჩნდა, თუ არა ა----- ე-----ეს საკუთრების უფლება;
- 3) ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე მიწის ნაკვეთის გა--დგურების სა--ცვლოდ, სახელმწიფოსაგან გადაცემული უძრავი ქონება- ქ. თბ-----ი, ი---- ჭ-----ის გამზ. №---ში მე-6 სართულზე მდებარე, 170,84 კვმ ფართის 0-1----- საკადასტრო კოდის №1-ბინა ვის საკუთრებას წარმოადგენს.
- 4) ნამდვი--- თუ არა, სადავო უძრავ ქონებაზე დადებული ჩუქების ხელშეკრულებები.

4.6. სადავო საკითხების გარკვევის მიზნით პალატა განმარტავს, ნივთზე საკუთრების უფლების შეძენა ხორციელდება კანონით ან ხელშეკრულებით.

სკ-ის 1-3-ე მუხლის თა--ხმად, გარიგება შეიძლება დაიდოს წარმომადგენლის მეშვეობითაც, რომლის უფლებამოსილება ან კანონიდან გამომდინარეობს ანდა წარმოიშობა დავალების (მინდობილობის) საფუძველზე.

სკ-ის 1-7-ე მუხლის თა--ხმად, უფლებამოსილების (რწმუნებულების) მიცემა ხდება რწმუნებულის ან, იმ მესამე პირის მიმართ ნების გამოვლენით, რომელთა--ც უნდა შედგეს წარმომადგენლობა; ნების გამოვლენას არ სჭირდება ის ფორმა, რომელიც აუცილებელია იმ გარიგების დასადებად, რომლისთვისაც გაცემულია უფლებამოსილება. ეს წესი არ გამოიყენება მაშინ, როცა დადგენი--- სპეციალური ფორმა.

4.7. სააპელაციო სასამართლო მიუთითებს, რომ ასეთ განსხვავებულ, იმპერ---ულ ფორმას ადგენს სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლი, რომლის მიხედვით, უძრავი ნივთის შესაძენად, აუცილებელია გარიგების წერილობითი ფორმით დადება და შემძენზე ამ გარიგებით განსაზღვრული საკუთრების უფლების რეგისტრაცია საჯარო რეესტრში.

4.8. მართალია, სამოქალაქო კოდექსის 709-ე მუხლის მიხედვით, დავალების ხელშეკრულებისათვის ფორმა დადგენილი არ არის, თუმცა სკ-ის 1-7.2 და 183-ე მუხლის მოთხოვნების გათვალისწინებით, როდესაც გარიგება ეხება უძრავ ნივთს აუცილებელია წერილობითი ფორმით დადებული მინდობილობის არსებობა.

ამდენად, მარწმუნებლის სახელით უძრავი ნივთის შესაძენად, კონკრეტული პირი წარმომადგენლის სტატუსს იძენს, სწორედ მის მიმართ, სანოტარო წესით გაცემული მინდობილობით.

4.9. სსსკ-ის 1-2-ე მუხლის შესაბამისად, მხარეთა საპროცესო ვალდებულებაა სათა--დო მტკიცებულებების წარმოდგენით დაამტკიცონ მათ მიერ მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები. საქმის გარემოებები, რომლებიც კანონის თა--ხმად უნდა დადასტურდეს გარკვეული სახის მტკიცებულებებით, არ შეიძლება დადასტურდეს სხვა სახის მტკიცებულებებით.

განსახილველ შემთხვევაში, იმის დასადასტურებლად, რომ ქ. თბ----ში, წყ-----ს ხევი N 4--ში მდებარე მიწის ნაკვეთის შეძენაზე ა----- ე-----ესა და რ-- -- ე-----ეს შორის არსებობდა დავალების ხელშეკრულება, აპელანტმა (მოპასუხე) წარმოადგინა თავისი ახსნა-განმარტება და მოწმეთა ჩვენება.

ვინაიდან, უძრავი ქონების შესაძენად, დავალების ურთიერთობის არსებობისათვის აუცილებელია წერილობითი ფორმით დადებული გარიგებამინდობილობა, რაც განსახილველ შემთხვევაში არ არსებობს, პალატა მიიჩნევს, რომ მოსარჩელეს ახსნა-განმარტება და მოწმეთა ჩვენებები, ვერ ჩაითვლება სადავო ურთიერთობის-დავალების ხელშეკრულების არსებობის დამადასტურებელ სათა--დო მტკიცებულებად.

ამდენად, პალატას მიაჩნია, რომ ქ. თბ----ში, წყ----ს ხევი N 4--ში მდებარე მიწის ნაკვეთი რ---- ე-----ეს, ა---- ე-----ის დავალებით არ შეუძენია და მასზედ ა---- ე-----ეს საკუთრების უფლება არ წარმოშობია.

4.1- ვინაიდან, სადავოს არ წარმოადგენს ის გარემოება, რომ რ---- ე-----ე და მ--- ჭ-----ძე 2009 წლის 9 მარტიდან-20-6 წლის 27 სექტემბრამდე იმყოფებოდნენ რეგისტრირებულ ქორწინებაში, 20-5 წლის 20 აპრილს შეძენილი და რ---- ე-----ის სახელზე აღრიცხული უძრავი ქონება- ქ. თბ----ში, წყ----ს ხევი N--ში მდებარე მიწის ნაკვეთი, შეძენის მომენტიდანვე წარმოადგენდა მეუღლეთა თა--საკუთრებას.

შესაბამისად, ამ ქონების სა--ცვლოდ გადაცემული საცხოვრებელი ბინა მდებარე ქ. თბ----ი, ი. ჭ-----ის გ----- N--, სართული მე-6, ბინა N--, საკადასტრო კოდი 0-----, ასევე წარმოადგენს მ--- ჭ-----ძის და რ---- ე-----ის თა--საკუთრებას.

4.11. სააპელაციო სასამართლო არ იზიარებს აპელანტების პრეტენზიას იმის თაობაზე, რომ ვინაიდან, რ---- ე-----ე, ა---- ე-----ე, მ--- ჭ-----ძე, ბ--- ე-----ე, ნ---- ე-----ე, ბ----- ე-----ე, ა-- ქ-----ე და დ----- ქ-----ე ქ. თბ----ის მუნიციპალიტეტის მერიის 20-5 წლის 25 დეკემბრის 52.0-1-94 განკარგულებით, ცნობილი არიან 20-5 წლის 1-1- ივნისს მომხდარი სტიქიის შედეგად პირველი კატეგორიის დაზარალებულ პირებად (ს.ფ.171-172), რ---- ე-----ისათვის გადაცემულ ბინაზე მათ, როგორც დაზარალებულ პირებს წარმოეშვათ თა--საკუთრების უფლება.

ამ მსჯელობის საწინააღმდეგოდ პალატა განმარტავს, რომ ვინაიდან, არ არსებობს სამოქალაქო კოდექსის 183-ე მუხლის იმპერ----ული და--წესის მიხედვით, უძრავი ნივთის გადაცემაზე, ქ. თბ----ის მუნიციპალიტეტის მთავრობასა და აპელანტებს შორის წერილობითი ფორმით დადებული გარიგება, მხოლოდ დაზარალებულის სტატუსის მინიჭება ვერ ჩაითვლება სადავო უძრავ ქონებაზე მათი საკუთრების წარმოშობის საფუძვლად.

4.12. პალატა დამატებით მიუთითებს, რომ მოცემული ურთიერთობის

შეფასებისას გამოყენებული ვერ იქნება საქართველოს მთავრობის 20-4 წლის 20 თებერვლის №189 დადგენილებით დამტკიცებული, კანონიერი მოსარგებლეებისათვის გადასაცემი არაპრივატიზებული საცხოვრებელი და არასაცხოვრებელი (იზოლირებული და არაიზოლირებული) ფართობის ადგილობრივი თვითმმართველობის აღმასრულებელი ორგანოების მიერ კანონიერი მოსარგებლეებისათვის უსასყიდლოდ საკუთრებაში გადაცემის წესი, ვინაიდან რ--- ე-----ისათვის ქ. თბ-----ში, ი. ჭ-----ის გ----- N--, სართული მე-6, ბინა N--, საკადასტრო კოდი 0----- უძრავ ქონებაზე საკუთრების უფლების გადაცემა ამ წესით რეგულირებული ურთიერთობის ფარგლებში არ განხორციელებულა.

გარდა ამისა, აპელანტები, რომლებსაც დაზარალებულის სტატუსი მიენიჭათ არ წარმოადგენენ ამ წესით განსაზღვრულ კანონიერ მოსარგებლებს (აღნიშნული წესის მე-2 მუხლის „ე“ ქვეპუნქტი).

4.1-. იმის გათვალისწინებით, რომ ქ. თბ-----ის მუნიციპალიტეტის მთავრობის განკარგულებითა და მის საფუძველზე გაფორმებული ხელშეკრულებით, რ--- ე-----ეს **პირდაპირი განკარგვის წესით, სასყიდლიანი ფორმით (სიმბოლურ ერთ ლარად)** საკუთრებაში გადაეცა ქ. თბ-----ში, ი--- ჭ-----ის გ----- N---ში მდებარე 170, 84 კვმ ფართის ბინა N-- (მე-6 სართული) (ს/კ N0-----) სწორედ იმ ქონების სა--ცვლოდ, რომელიც გა--დგურდა 20-5 წლის 1--1- ივნისის სტიქიის დროს და რომელიც მეუღლეთა თა--საკუთრებას წარმოადგენდა, პალატა მიიჩნევს, რომ მ--- ე-----ეს, ისეთივე უფლება (თა--საკუთრება) წარმოეშვა სადავო ბინაზე, როგორიც გააჩნდა ქ. თბ-----ში, წყ-----ს ხევი N---ში მდებარე მიწის ნაკვეთზე.

ამდენად, განსახილველ შემთხვევაში, აპელანტის პრეტენზია მარტოოდენ მხარის სუბიექტური პოზიცია და ვარაუდება და არ არის გამყარებული სამართლებრივად ვარგისი მტკიცებულებებით.

4.1-. სამოქალაქო კოდექსის 976.1 „ა“ მუხლის თა--ხმად, პირს, რომელმაც სხვას ვალდებულების შესასრულებლად რაიმე გადასცა, შეუძლია მოსთხოვოს ვითომ-კრედიტორს (მიმღებს) მისი უკან დაბრუნება, თუ ვალდებულება გარიგების ბათილობის ან სხვა საფუძვლის გამო არ არსებობს, არ წარმოიშობა ან შეწყდა შემდგომში

ვინაიდან, სადავო ჩუქების ხელშეკრულებებით, რ--- ე-----ემ უსასყიდლოდ, მ--- ჭ-----ის თანხმობის გარეშე განკარგა თა--საკუთრებაში მ. ჭ-----ის წილი, პალატა მიიჩნევს, რომ ასეთი განკარგვა სამოქალაქო კოდექსის 54-ე, 1-2-ე მუხლების შესაბამისად ბათი--- და ამავე კოდექსის 976.1

„ა“ და 989.1-ე მუხლის თა--ხმად, ბათილი გარიგების საფუძველზე მესამე პირებზე გადაცემული უფლება უნდა დაუბრუნდეს მ--- ჭ-----ძეს.

4.15. პალატა დამატებით განმარტავს, რომ მართალია, რ---- ე-----ეს უფლება გააჩნია მისი წილი ქონება სურვილისამებრ განკარგოს, თუმცა განსახილველ შემთხვევაში მეუღლეთა თა--საკუთრება გამიჯნული არ ყოფილა, ხოლო **სადავო ჩუქების ხელშეკრულებებით, განიკარგა არა იდეალური წილი უძრავი ქონებიდან, არამედ კონკრეტული ოდენობის ფართები.**

ასეთ ვითარებაში, როდესაც ქ. თბ-----ში ი---- ჭ-----ის გ----- N---ში მდებარე 170, 84 კვმ ფართის ბინა N---ში, რ---- ე-----ეს საკუთრებაში გააჩნია იდეალური 1/2 ნაწილი, შეუძლებელია ზუსტად დადგინდეს ერთიანი, გაუმიჯნავი ფართიდან კონკრეტულად განსაზღვრული ფართების გაჩუქებით, რომელ ნაწილზე გამოხატა ნება გამჩუქებელმა.

შესაბამისად, პალატა მიიჩნევს, რომ სკ-ის 53-ე მუხლის თა--ხმად, ამ საფუძველითაც ბათი---- სადავო ჩუქების ხელშეკრულებები.

4.1-. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 386-ე მუხლის თა--ხმად, თუ სააპელაციო საჩივარი დასაშვებია და საქმე პირველი ინსტანციის სასამართლოს არ უბრუნება, სააპელაციო სასამართლო თვითონ იღებს გადაწყვეტილებას საქმეზე. იგი თავისი განჩინებით უარს ამბობს სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე ან გასაჩივრებული გადაწყვეტილების შეცვლით იღებს ახალ გადაწყვეტილებას საქმეზე.

იმის გათვალისწინებით, რომ პირველი ინსტანციის სასამართლომ სწორად დაადგინა ფაქტობრივი გარემოებები, სწორი სამართლებრივი შეფასება მისცა მათ, რის გამოც მ--- ჭ-----ძის სარჩელის დაკმაყოფილებით ფაქტობრივი და სამართლებრივი თვალსაზრისით დასაბუთებული გადაწყვეტილება მიიღო, პალატა მიიჩნევს, რომ აღნიშნული გარემოება, სსსკ-ის 386-ე მუხლის თა--ხმად, ა----- ე-----ის, ა-- ქ-----ის, ბ--- ე-----ის, დ----- ქ-----ის ქავტარაძის და რ---- ე-----ის სააპელაციო საჩივრის დაკმაყოფილებაზე უარის თქმისა და გასაჩივრებული გადაწყვეტილების უცვლელად დატოვების საფუძველია.

5. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სააპელაციო პალატამ შეისწავლა წარმოდგენილი სააპელაციო საჩივარი, მოიკვლია საქმეში არსებული მასალები, მოისმინა მხარეთა ახსნა-განმარტებანი, მოახდინა ფაქტობრივი გარემოებების სამართლებრივი

შეფასება მიაჩნია, რომ ა----- ე-----ის, ა-- ქ-----ის, ბ--- ე-----ის, დ----- ქ-----ის ქ-----ის და რ---- ე-----ის სააპელაციო საჩივარი არ უნდა დაკმაყოფილდეს, უცვლელად უნდა დარჩეს ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 20-7 წლის 30 ივნისის გადაწყვეტილება.

6. საპროცესო ხარჯები

სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის შესაბამისად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე განთავისუფლებული იყოს სახელმწიფო ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან. თუ სარჩელი ნაწილობრივ დაკმაყოფილდა, მაშინ ამ მუხლში აღნიშნული თანხა მოსარჩელეს მიეკუთვნება სარჩელის იმ მოთხოვნის პროპორციულად, რომელიც სასამართლოს გადაწყვეტილებით იქნა დაკმაყოფილებული, ხოლო მოპასუხეს – სარჩელის მოთხოვნის იმ ნაწილის პროპორციულად, რომელზედაც მოსარჩელეს უარი ეთქვა.

თუ სააპელაციო ან საკასაციო სასამართლო შეცვლის გადაწყვეტილებას, ან გამოიტანს ახალ გადაწყვეტილებას, იგი შესაბამისად შეცვლის სასამართლო ხარჯების გა--წილებასაც.

ვინაიდან, არ დაკმაყოფილდა სააპელაციო საჩივარი, არ არსებობს სსსკ-ის 53-ე მუხლის შესაბამისად, სააპელაციო წარმოებისათვის ა----- ე-----ისა მიერ, წინასწარ გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის, 5000 ლარის მხარეთა შორის გა--წილების საფუძველი.

სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატამ

და ა ა დ გ ი ნ ა

1. ა----- ე-----ის, ა-- ქ-----ის, ბ--- ე-----ის, დ----- ქ-----ის და რ---- ე-----ის სააპელაციო საჩივარი არ დაკმაყოფილდეს;
2. დარჩეს უცვლელად ზესტაფონის რაიონული სასამართლოს 20-7 წლის 30 ივნისის გადაწყვეტილება;
3. აპელანტის მიერ სახელმწიფო ბაჟი გადახდი---;
4. განჩინება შეიძლება გასაჩივრდეს საქართველოს უზენაეს სასამართლოში საკასაციო წესით, სამოქალაქო საპროცესო კოდექსით გათვალისწინებული წესების დაცვით, მხარეთათვის

დასაბუთებული განჩინების ჩაბარებიდან 21 (ოცდაერთი) დღის ვადაში ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოს სამოქალაქო საქმეთა პალატის მეშვეობით;

5. განჩინების გასაჩივრების მსურველი მხარე, თუ ის ესწრება განჩინების გამოცხადებას, ან მისთვის ცნობი--- განჩინების გამოცხადების თარიღი, ვალდებულია განჩინების სარეზოლუციო ნაწილის გამოცხადებიდან არა უადრეს 20 და არა უგვიანეს 30 დღისა, გამოცხადდეს ქუთაისის სააპელაციო სასამართლოში და ჩაიბაროს განჩინების ასლი. წინააღმდეგ შემთხვევაში გასაჩივრების ვადის ათვლა დაიწყება განჩინების გამოცხადებიდან 30-ე დღეს. ამ ვადის გაგრძელება და აღდგენა დაუშვებელია;
6. სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 46-ე მუხლით გათვალისწინებული პირებისათვის სასამართლო განჩინების ასლის გაგზავნასა და ჩაბარებას უზრუნველყოფს სასამართლო ამავე კოდექსის 70-78-ე მუხლებით დადგენილი წესით.

თავმჯდომარე:

ირმა პერანიძე

მოსამართლეები:

სიმონ ჩხაიძე

ნანა კალანდაძე